

Oživljanje otrok

Oživljanje otroka

Reševalci, ki ne poznajo postopkov oživljanja dojenčkov in malih otrok, naj pri oživljanju postopajo tako, kot so se naučili pri postopkih oživljanja odraslih, z nekaterimi izjemami:

• NAMESTO ZAČETNE MASAŽE SRCA PRI DOJENČKU IN OTROKU NAJPREJ IZVEDEJO PET REŠILNIH VDIHOV;

- sledi približno 1 minuta kardio-pulmonalnega oživljanja PREDEN poiščejo pomoč reševalcev s klicem na telefonsko številko 112 (kadar so sami);
- če je prisotnih več reševalcev, seveda eden od njih TAKOJ kliče reševalce na pomoč.

Pri oživljanju sledimo naslednjim navodilom:

- Zagotovimo varnost reševalca in otroka.
- Preverimo odzivnost otroka:
 1. nežno ga stresemo in glasno vprašamo: »Ali si v redu?«
 2. ne stresamo otrok s sumom na poškodbo hrbtenice.
- Če otrok odgovori z odgovorom ali premikanjem, ga pustimo v položaju, v katerem smo ga našli, poskrbimo za njegovo varnost, preverjamo njegovo stanje in poiščemo pomoč. Redno preverjamo stanje njegove zavesti in dihanja.
- Če otrok ne odgovori, glasno pokličemo: »Na pomoč!«
- Takoj mu sprostimo dihalno pot; otrok naj leži na hrbtu, levo roko položimo na njegovo čelo in mu nežno vzvrnemo glavo, s prsti desne roke pa mu privzdignemo spodnjo čeljust. Ne pritiskamo na mehka tkiva pod brado, da ne ogrozimo prehodnosti dihalne poti.
- Če sumimo na poškodbo vratne hrbtenice, poskusimo sprostiti dihalno pot samo s privzdigom spodnje čeljusti.
- Z levim ušesom nad otrokovimi usti in s pogledom uprtim v njegov prsni koš gledamo, če se dviguje prsni koš v ritmu dihanja, poslušamo, če so prisotni dihalni šumi in čutimo morebitno otrokovo sapo na svojem licu. Znake spontanega dihanja iščemo največ 10 sekund.
- Če otrok diha normalno, ga obrnemo v položaj za nezavestne in ves čas nadziramo njegovo dihanje.

- Če otrok ne diha ali pa le občasno podihuje z nerednimi in redkimi vzdihljaji, previdno POD KONTROLO OČESA odstranimo morebitne tujke, ki zapirajo dihalno pot, nato pa:

1. S palcem in kazalcem zatismo nosnici.
2. Odpremo otrokova usta in skrbimo, da čeljust ostane dvignjena.
3. Zajamemo sapo in pokrijemo usta otroka s svojimi usti, stik naj dobro tesni.
4. Dovedemo vpih v dihalna pota, ki naj traja 1-1.5 sekunde, tako, da se prsni koš vidno dvigne.
5. Vzdržujemo glavo v vzvrnjenem položaju in z dvignjeno čeljustjo ter opazujemo, kako se prsni koš spušča ob pasivnem izdihu.
6. Ponovimo petkrat.

- Ocenimo znake dobrega krvnega obtoka (gibanje, kašelj, normalno dihanje), iščemo jih največ 10 sekund.

- Če so ti znaki prisotni, nadaljujemo z umetnim dihanjem, dokler otrok ne zaduha sam.

- Če ni znakov dobrega krvnega obtoka, začnemo z zunanjo masažo srca, ki jo združimo z umetnim dihanjem v razmerju 30:2.

- Masažo srca izvajamo:

1. na mestu, ki je 1 debelino prsta nad mestom, kjer se združita rebrna loka;
2. peto dlani (običajno dominantne roke) položimo na mesto masaže in na prsnico pritiskamo z iztegnjeno roko s težo svojega telesa, pravokotno na podlago, pri večjih otrocih pa lahko uporabimo enako metodo kot pri zunanji masaži odraslih, s tem da drugo roko položimo na prvo roko, sklenemo prste med njima in masažo izvajamo z dvema rokama;
3. prsnico vtiskamo za 1/3 globine prsnega koša;
4. s frekvenco 100 vtisov na minuto.

- Z oživljanjem nadaljujemo dokler:

1. otrok ne pokaže znakov življenja (spontano dihanje, kašljanje, premikanje)
2. ne pridejo reševalci
3. se ne izčrpamo.